

İflog #10

İflog
istanbul

21 ŞUBAT 2009

BU İFLOG NİSİ MASA TAPAK DENİZ
YÖNETMENİNE HAYAT SÖZÜMÜ

GÜNÜN FİLMİ /// FILM OF THE DAY

SON /// THE END

OKUL ÇIKIŞI AFTERSCHOOL ANTONIO CAMPOS

Erşenliğin başına sarđığı dertlerle bõşşan Robert, ıkış yolunu İnternette porno izleyerek bulmaya alıştır. İçine kapanklığı, onu gerekleğili şüphede etmediği YouTube dúnyasının derinliklerine çekerken; okuldaki hayat tüm hızıyla devam ediyor. Torbacılık yany odaya arkağadı, sürekli Robert'in çevresinde olmaktan büyük zevk duyan Amy ve her haliyle tam bir otorite figürü olan okul müdürü, Robert'in dúnyasını olduğundan daha karmaşık hale getiyor.

Tutkuya bağı olduğu kamerasyıla okul koridorlarında Hanekevari ekimler yaparken objektifine takılan trajedi ise işlerin ışından çıkması için gerekli fitilli ateşler. Film ilerledikçe yönetmenin kamerasyıla Robert'inki arasındaki ayrımları gidişlişliye ve seyirci bu kaygan zeminde kaybolmanın huzursuzluğına ve tabii ki heyecanına kapılmaktan kendini alamıyor.

Şüphesiz Okul Çıkışının sahip olduğu yenilikli ve ufuk açan tarzın sözcüklerine indirgenmesi hem biraz güç; hem de filme biraz haksızlık gibi... Yarışma bölümü Keyif'in de en iddialılarından olan film, henüz yirmi dört yaşında bir yönetmenin elinden çıkması olmasıyla daha da şaşırtıyor. En kritik anlarda dahil olan biteni takip etmek gibi bir derdi olmayan kadrajları, sinemada uzun zamandır görmediğimiz zoomları ve oyunculardan ziyade atmosferi yakalayan provokatif kamera arıtlarıyla Okul Çıkış, son dönemde bağımız sinemanın sanduğını en taze seçeneklerden birine dönüşüyor. Yönetmen Antonio Campos'un bundan sonraki işlerini heyecanla beklemek de bounuzumun barcu oluyor.

+ Taprak aşkun Deniz

On gün boyunca bir ofiste 14 kişi İfzine ıkarsına neler olur?

A. "Ordu şehrindeki bir grup genç," ifadesi, İngilizceye "A group of young soldiers" diye çevrilir. Sonraki gün bunun düzeltmesi de "Türke" yapılır. b. Tasarımcı mıydınız dördünüz bir program olan Corel Draw ile alıştır; saatlerce PDF ıktı alınmaz. Sonra alınır; ama araya öje yemeği girince, bu kez PDF'ye koymak unutulur. c. Grup aydaktır, beyaz yakalıdır, yokluk sınırdaki ve rasta otorite olmak üzere 4 kategoriye ayrılır. -Kategoriler aras geçiş imkansız değil; yalnızca zordur. -

d. Her gün hayal gücünün sınırlarını zorlayan öje krizler olur ki; günlük gazete çıkma işinin hiç de rutin bir süre; olmadığı anlaşılır. e. "Buğün gasteyle ilk seansa kesin yetiştiriyoruz!" diye başlayan her gün, dağıtm için kan ter içinde dördüncü seansa koşultur. f. "Soğuk ve kasvetli bir film", "Soru sorma, metnin içine yedir.", "Bu cümleyi kısıltasak?", "Photoshop'ta soruları atalım.", "Bu fotoğraf baskıda yalan olur.", "Film isimleri İtalić olacak gibi cümleler hergün defalarca telaffuz edilir.

g. Çok sert son teslim tarihleri belirtenler; fakat hayat hep şırıptirizleye gelir. h. "Bu ağışam kesin önce filme, ardından partiye çıkıyoruz!" sözü verilir. Öfiste işi uyanmaya söz unutulur. Ertesi gün dişardan gelen "Sizi dün partide göremedik!" soruları yantımsız bırakılır. İ.Şiki arkadaş olunur.

Elinizdeki, İfzine'in son sayıs. Yukarıdakiler de geride bıraktığımız atölye üzerine hiç unutmak istemediğimiz sayıs anekdottan bir kaçı. Filmler izleyip, olan hakkında konuştuğık, yazdığık; bunları her gün İfzine'de tutuşturduk. Koca iki haftaya paylaştık. Bitişler hep iizlić. Tüm Nisi Masa Türkiye'ye, tüm İfzine, Petin, Arzu, Amy, Bilgiye, fotokopici Mustafa Amca'ya, Arın'a, Yeřime, ağıla, Dentze'e, çeviri tayfamıza, atölyeye katılan herkese sarılıyoruz! Tüm süreç çok değerliydii..

What happens when 14 people in a small office publish the İfzine every?

a. "A group of young people in Ordu," translates into English as "A group of young soldiers"; Ordu means the army in Turkish, as well as being the name of a provincial town. And the next day, the correction was announced in Turkish!

b. The designer works with a program long past its shelf life, Corel Draw; a PDF print out cannot be taken for hours, and when it's ready a lunch hour interrupts and it gets left out of the İflog.

c. The group consists of layabouts, whitecollars, those on the verge of famine, and Rasta authority. Moving between the categories is not impossible but it's difficult. d. Every day there are unimaginable crises, making you realise that publishing a daily newspaper is far from a routine business. e. Everyday starts with someone exclaiming: "We are definitely making for the first session today," and ends with someone running sweaty and breathless to the fourth. f. "It was a cold and gloomy film," "Don't ask questions, put it in the text," "Şhall we make this sentence shorter?" "We can cut these in the Photoshop," "This picture will look fake on paper," "The names of the films will be in İtalić, I've uttered each day dozens of times. g. Very firm deadlines are fixed; but life always brings surprises. h. Everyday the same promise is made: "We are definitely seeing a film and then going to a party tonight!" The promise is forgotten as things at the office get out of hand. The next day, someone asks "Where were you at the party?" and doesn't get an answer. i. You make good friends.

You are looking at the last issue of İfzine. These are some of the unforgettable things that happened to us during this workshop. We watched films, talked about them, wrote about them; and handed you our writing every day. We have shared two whole weeks. Endings are always sad. A big hug to all of Nisi Masa Turkey, all of İfzine, Petin, Arzu, Amy, Bilgi, Mustafa the photocopier, Arın, Yeşim, Çağıl, Deniz, our translation crew and everyone who joined the workshop. It's been a great trip.

+ Erol Demirkon / Neira Gürbüz

Günün Fotoğrafı
Photo of the Day

Metin
Özçakar

İYİ, KÖTÜ VE ÇİLGİN THE GOOD, THE BAD, THE WEIRD KIM JEE-WOON

İyi, kötü ve çilgin için post-modern durumun üç tipik göstergesini içeriyor diyebiliriz: Temel öykü çatısı Sergio Leone'nin İyi, kötü ve Çirkin filminden almış ve başka filmlere göndermeler yapması nedeniyle metinler arası bir şekilde görülüyor. Kuzey Amerika kültürüne ait Western epirinin, İtalyan anlayışıyla zaten yenilenmiş, bir de Güney Doğu Asya aksiyon dokunuşuyla düşünmeye uğramasını sağlayan hem de Mançurya topraklarında- kültürler ve zamanlar arasında da özüme özgün bir estetik koyuyor. Filmin sonunda "Bir Kim Jee-woon Westerni" denmesinin sebebi de bu.

Ancak filmi keyifli ve ilginç yapan şeyler sadece bunlar değil. Yönetmenin her kadrajı ve kamera hareketini belgin kılma çabası belgin' bir biçimde görülse de sonuc kesinlikle kakafonik değil. Aksine, sahnelerin akışında ahenkten ödün verilmemiş. Bu ustalık bir de görkemli aksiyon sahnelerini getiren hem estetik stilizasyonu meraklısı titiz gözleri, hem de hareket ve hız tutkunlarını tatmin eden bir film çıkıyor ortaya.

The Good, The Bad, The Weird can be seen as a typically post-modern effort, one that is clearly an offshoot of Sergio Leone's The Good, The Bad and The Ugly. The epic Western of North American culture had already been transformed with an Italian approach, and now we can see a version that's influenced by south-east Asian action movies, and set in Manchuria. This merging of cultures and times generates its own aesthetic style, hence the reference to "a Kim Jee-woon Western" at the end of the film.

But this is not the film's only claim to our attention. Even though the director's efforts to make each frame and each camera action distinctive is 'distinctively' visible, the result is more harmony than cacophony. When this mastery comes in the form of spectacular action scenes, it is enough to satisfy the most demanding stylistic aesthete, as well as addicts of speed and action.

+ Deniz Akhcan

DARIO ARGENTO

Aralarında John Carpenter'ın da bulunduğu pek çok korku ustasına ilham kaynağı olan *Suspiria*, *Inferno*, *Phenomena*, *Opera ve Trauma* gibi tüylerimizi diken diken eden, iliklerimizde işleyen, unutulmaz korku filmlerinin yönetmeni Dario Argento İstanbul'da! Hem de festivalin keyifli jürisi için Kapalıçarşı arından sokulan; rüyalar, fantaziler, gündüz düşleri ve karbasanlar eşliğinde ürettiği derin korku yıllardır imge dünyamızı tedirgin eden Argento ile sohbet ettik. Bir efsaneyi düşünmüş olan isminin zıttı bir mütevazilikteydi.

Korku sinemasının ustası olarak adlandırılmak nasıl bir duygu? Kariyeriniz boyunca film çekerken bu unvan sizde herhangi bir baskı oluşturdu mu?

Filmlerimi yazarken bunun hakkında hiç düşünmem. Benim için geçerli bir şey değil bu. *Uykuya* yapıp, rüyalarını ve kabularamı görürüm. Benim için önemli olan onlardır. İnsanlar benim korku ustası olduğumu söyleyebilirler; ama bu sadece onların düşüncesi. Ben sadece film çekerim ve olay benim için orada biter.

Korkuyu kendinizi anlatmanın bir yolu olarak mı kullanıyorsunuz; yoksa ulaşamış olduğunuz asil seyilayıcı korku duygusu yaratmak mı?

Bir şeyler anlatmak için bir araçtır benim için korku. Ama kendini açıkça ele vermez, alttan alta ilerler ve kolayca anlaşılacak bir durumdur bu.

Kızınız Asia Argento'yu filmlerinizde yönetmek nasıl bir his? Bu sizin için nasıl bir deneyimdi?

Kızımı çalışmayı çok seviyorum. Beni ve nasıl çalıştığımı çok iyi biliyor, ne de olsa benim birlikte büyüdü. İyi bir aktriste çalışmak gerçekten güzel. Önemli çalışması olmanın ötürü gerçekten mutluym. Bu arada, Asia'nın adını bir hikayesi var. Yıllar önce eşimle İstanbul'da gezmeye gөлümüşük. Bir süre burada kalıp, İtalya'ya dönmüştük eşimin hamile olduğunu öğrendik. Bu yüzden adını Asia koymaya karar verdik.

Festivalin yarışma bölümü Keşif'in jüri üyelerinden birsiniz. Genç yönetmenlerin bir ilk filmleri ve genel olarak son dönem bağımsız sinema hakkında düşünceleriniz nelerdir?

Bazıları gerçekten çok ilginçti, bazıları ise o kadar ilginç değildi. Ama şu söyleyebilirim, filmlerdeki ortak tema çaresizlik. Bu aslında günümüzde tüm dünyada hissedilen durumun bir yansıması. Bir kriz döneminden geçiyoruz ve insanlar kendilerini her açıdan reddetmiş hissediyor. Gerçekten çok kötü. Çaresizlik teması etrafında şekillenen filmler görmek bir yandan da önemli aslında. Yaşadığımız çaresizliği yansıtıyorlar.

Bunlar arasında yeni bir şeyler söyleyen filmler veya yenilikçi diyebileceğimiz çekim teknikleri var mı sizce?

Pek çok aslında. Ancak Afrika'dan bir film var, *Divizion*. Önerdiğim yeni bir şey var. Hikaye anlatımı ameriki dolu.

Şu annera'da *Suspiria*'nın yeniden çekimi gerçekleştiriliyor. Bunun hakkında ne düşünüyorsunuz? Yönetmen koltağında kimi görmek isteriz, hatta belki de siz yönetirsiniz?

Hayır, ben yönetmeyeceğim. Aslında bunun üzerine fazla da düşünmedim. Ben *Suspiria*'yı yıllar önce çektim ve bu konuyu artık benim için kapadım. Yönetmenin kim olacağı benim için çok da önemli değil.

III

Dario Argento, who made the terrifying, creepy, unforgettable *Suspiria*, *Inferno*, *Phenomena*, *Opera* and *Trauma*. Is in İstanbul! Even better, he's a member of the *Keşif* jury. Argento has besieged our imaginary world for years with his nightmares, fantasies and daydreams, and inspired many horror masters including John Carpenter. When we interviewed him we were struck by his modesty, in spite of his legendary name.

How does it feel to be acknowledged as the master of horror? Has it caused any pressure in your career?

When I write films, I don't think about it. It is not valid for me. I go to sleep, have my fantasies and nightmares. These are the only important things for me. People think that I'm a master of horror but this is just an opinion. I just make films and then it is finished for me.

Do you use "fear" as a mean of expressing yourself or is it for catching the essence of horror?

I use it for telling something. But something going underneath the film, it is not so easy to understand.

How did you feel working with your daughter Asia Argento? What was the experience like for you?

I like to work with my daughter. She knew me and my work very well because she grew up with me. It is good to work with a wonderful actress. I'm very happy having worked with Asia. There is a story behind Asia's name. We came to İstanbul for a trip with my wife. When we went back to Italy we learnt that she was expecting a baby. That is why her name is Asia.

You are a member of jury for the competition, if inspired. What do you think about these first films of young directors and recent independent cinema?

Some are very interesting but some of them are not so good. But the general theme is very desperate atmosphere. This exactly reflects the situation of today in every country in the world. There is a crisis going on and people are rejected in every way, it is terrible. I think to see films about desperation is really important. From this general theme, we can see that people feel desperate.

Among those films in *Keşif*, would you call any of them innovative in what they say or their style?

No, not really. But there is one film, from Africa, *Divizion*. It has something new to offer, it is full of energy narrating the story.

There is a remake of *Suspiria* in the United States. What do you think about this and who would you like to see as the director, yourself maybe?

No, I will not direct it. Actually, I didn't think about that very much. I made *Suspiria* many years ago and now it's finished for me. It's not really important who will be the director.

+ Temmuz / Toprak / Zeynep

Keşif
İstanbul'da düzenlenen Festival kapsamında
NİG MASA Türkiye tarafından hazırlanan
bağımsız girişimci gazetesidir.
Politically Collective & Leser Friendly Independent Magazine.

İZİNE KATILMAK
Yapın: Yönetimden Etrafı Dominasyon
Kontrollü: Koordinatör: Neşe Çelikkaya
Görüş: Çelikkaya, Toprak Çelikkaya, Neşe Çelikkaya
Redaksiyon: Etrafı Dominasyon (Türkiye), Neşe Çelikkaya (İngiltere)
Tasarım & Matbaa: Arma Kütüphane
Baskı & Dağıtım: Deniz Deniz
Katkıda Bulunanlar: Ahsan Durmuş, Deniz Akhcan, Hamit Özkan, Arin Özgürler, M. Murat Kocabağ, Seda Çelikkaya, Temmuz Çelikkaya, Toprak Ç. Deniz, Zeynep Gözük.

NİG MASA Türkiye
Cemalpaşa Cad. Prof. Dr. Cümlü Ömer Sok.
No: 113 Harbiye, Şişli 34062 İstanbul, Türkiye
surbeyyemasa.com
temmuz@keşifmag.com